

OCTOGON

ARCHITECTURE & DESIGN

MELLÉKLET

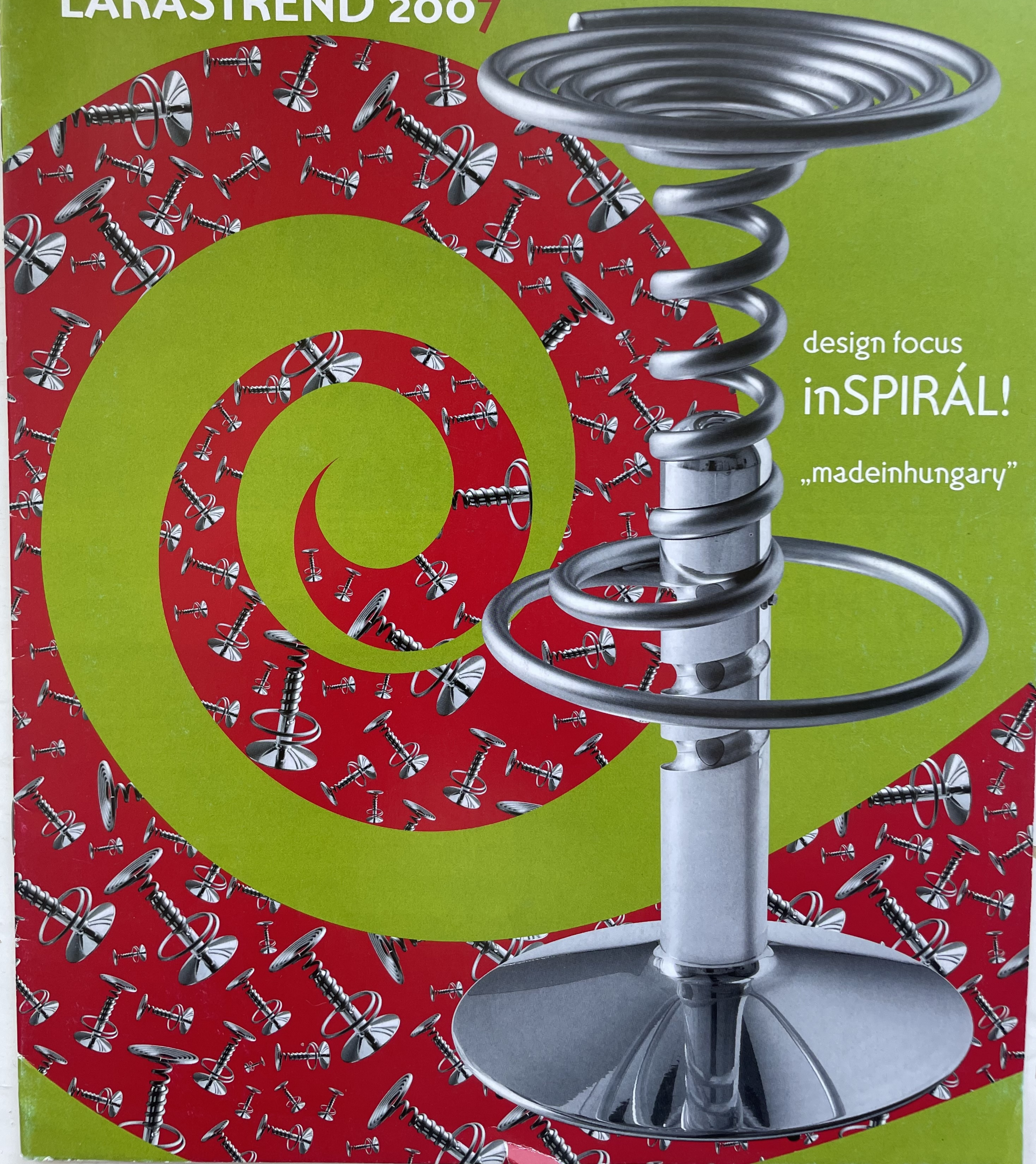
Szerkesztette:
Szász Katalin

2007/1.

LAKÁSTREND 2007

design focus
inSPIRÁL!

„made in hungary”

inSPIRÁL!

FŐNAGY DÓRA, ÉPÍTÉSSZEL, A defo SZERVEZŐJÉVEL

ÉS DÁVIDHÁZY PANNI, TRENDELEMZŐVEL

SZÁSZ KATALIN BESZÉLGETETT

Milyen koncepció áll amögött, hogy a defo – design focus program ilyen hangsúlyosan jelenik meg a Lakástrend kiállításon?

F. D.: Úgy érezzük, sikerült előállítanunk egy modellt. Ennek az az előzménye, hogy tavaly együttműködtünk a KLUDI hazai forgalmazójával egy használható designstratégia kidolgozásában. Ekkor derült ki, hogy mennyire fontos stratégiai szemléletet adni a szakembereknek, a diákoknak, mert sem az iskolánál, sem a végzett építészeknél nincs meg az a naprakész design-tendencia szemlélet, ami a munka fókuszát határozná meg. Tehát ebben a folyamatban lettek tapasztalataink és győkeink. Végeredményben született egy bizonyos modell, ami aztán tapasztalataként tudatosodott bennünk. Arról van szó, hogy a megrendelő, vagy a kreatív, vagy valaki, aki az ő vágyait ki tudja elégíteni, nem sikeres nálunk. Persze most szélsőségesen fogalmazok, de mégis azt tudnám mondani, hogy a designorientált projektek általában nem sikeresek Magyarországon. A kreatívok nem tudják sikerre vinni az ötleteiket, mert a beruházók sokszor nem értik a design adta lehetőségeket. Vagyis képtelenek a designt, mint a siker témáját pozícionálni, illetve az itthon forgalmazott márkák képviselői is szenvednek. Ennek két oka van: az egyik az, hogy a designszemlélet – ami azt vizsgálja, hogy melyek a meghatározó törekvések, milyen vonalak mentén érdemes gondolkodni, és mi a szakmai aktualitás – nem vált a szakmai közbeszéd témájává. Erre a hiányosságra a hagyományos marketingkommunikáció az egyik legjobb példa. Mert bár ezen a területen is biztosan vannak szubjektív intuíciónak vagy emócióknak, de mégis objektív szakmaként tud működni, egy olyan rendszer, ami naprakész és fejlődik. A defo – design focus programon keresztül tehát egyfelől azt a lehetőséget szeretnénk

biztosítani, hogy kialakuljon az aktuális tendenciákról szóló párbeszéd, másfelől, hogy új kapcsolatrendszer épüljön ki a különféle területek szereplői között. Magyarországon nem működik az információk egészséges áramoltatása. Mindenki tud önállóan gondolkodni, de mindenki otthon ül. Nincs kapcsolatrendszer, nem ismerik a különféle szakembereket. Ha ismerik is őket, nem kapcsolja őket össze semmi. Általános bizalmatlanságban élünk, és nincs az egész dolog közös nevezőre hozva.

D. P.: Ez egy kísérlet, amelyben felmutatunk egy lehetséges modellt az együttműködésre vonatkozóan. Azt reméljük, hogy az információ, amit a modell hordoz, arra készíti a résztvevőket, hogy maguktól folytassák. Ettől a hosszú távú programtól azt reméljük, hogy változást idéz elő.

Nem gondoljátok, hogy az ipar hiánya lehet az oka annak, hogy kevésbé sikeres a magyar design?

F. D.: Lehet, de ez kicsit olyan, mintha a gasztronómia esetében azt mondanám, hogy nem tudok valamit főzni, mert nincs olyan sütőm, de valójában azt se tudom, hogy mit főznék, ha lenne egy jó sütőm. Mi a designt, mint szemléletet és kultúrát szeretnénk képviselni. A 2007. tavaszi programunknak az a lényege, hogy a Lakástrend kiállításon kialakítunk egy installációt, és úgy tematizáljuk a programokat, másrészt a program kapcsolatrendszerek összekapcsolása alapján kezd el működni. Mostani témánk hívószava, vagyis az inSPIRÁL szójátékban rejlő jelentés is ezt a szemléletet fejezi ki.

D. P.: Mi tehát nem termékkiállítást rendezünk, hanem a designról szeretnénk beszélni. Így azok a bútorok, márkás termékek, amelyek jelen lesznek, az installáció elemeiként jelennek meg. Az installáció maga – úgy, mint a szimpóziumokon – egy ügryről szeretne beszélni, amelynek illusztrációs elemei a bútorok. Az installáció szeretne közvetíteni, felhívni a figyelmet olyan gondolatalkelő témákra, amelyek a márkák példaértékű bútorai mögött állnak. A defo-n több ilyen téma is van: „anyag és innováció”, „az építészet, mint termék”, és „az eredetiség – másolat problematikája”. Mindehhez különböző lifestyle tendenciák fűződnek, és ezek mind az inSPIRÁL fogalma alá tartoznak.

Meg tudnátok határozni, hogy az inSPIRÁL szó alatt jelen esetben mit értünk?

D. P.: Különböző forrásokból eredtek ötletek és témák. Amelyek az én ismereteimből eredtek, azokat többnyire a Trend Union cég anyagából válogattam. Ez az információ arról szól, hogy a 2007-re vonatkozó lifestyle tendencia a belsőre koncentrált, belső szervekre, belső rendszerekre, az áramlásra, és a vízre. Több minden, amit magunk körül látunk itt, Magyarországon is, kapcsolódik ehhez: többek között a Taxidermia című díjnyertes film, de vegyük akár az építészetben Hani Rashid terveit, vagy Zaha Hadid munkáját.

F. D.: Tehát kifelé megyünk a statikus létből, de ennek rendkívül sok aspektusa van. Többek között az információáramlás felgyorsulása, ami miatt kénytelenek vagyunk átváltani – tehát nem ízlés, vagy választás lehetősége – egy „áramló”, „lüketető”, „impulzív” viselkedési módra. Mert a tempó mindenünket átértékeli: megváltoztatja az utazási szokásainkat, az emberi kapcsolataink milyenségét is.

D. P.: Egyetlen szóval próbáltuk mindezt összefoglalni. Ezen nagyon sokan dolgoztunk – beleértve reklámszakembereket is –, végül érdekes helyről érkezett a szó, ami egyúttal az egész ügy bizonyítéka is. Miközben a megfelelő kifejezés megtalálásán dolgoztunk, Dóra workshopot vezetett a Junior Art Centerben, és az egyik csoport munkájából keletkezett az a jelszó, hogy inSPIRÁL.

Kivetülések – térhatároló relaxák a térben

F. D.: Gyakorlatilag ők mondták ki a szót, és mi tőlük kértük el, mert úgy gondoljuk, hogy nagyon sokrétű üzenete van. Például azt a nagyon fontos felszólítást hordozza magában, hogy légy kreatív! Légy motivált! Gondolkodj! Légy a dolgokban benne! Kívül-belül nézd meg azokat! Az inSPIRÁL így lehet jelszó.

D. P.: Ennek a programnak, mint kísérletnek tulajdonképpen ez a kérdésfeltevése. Ezzel a programmal tehát arra keressük a választ, hogy ez a típusú kérdésfeltevés inspirál-e téged. A SPIRÁL szóban benne van a körforgás, áramlás, még elemibb szinten a DNS jelentése, amelyet képi anyagként mindenki egy embrióként képzelt el, mert az emberről és az emberi létről van szó. Ezt a képet a velünk együttműködő The Room magazin fotósától, Hapák Pétertől kaptuk meg, sőt, a Juniorosok is szerepelnek a Lakástrenden a workshopjukkal, tehát mi elkértük tőlük az inSPIRÁL szót, ők meg lehetőséget kaptak, hogy bekapcsolódjanak ebbe a programba. Pont az ilyen típusú együttműködésről szeretne szólni ez a program.

Hogyan, milyen résztvevőkkel működik ez a modell?

F. D.: A partnereink között tehát vannak iskolák, jelen van a média, vagy olyan szervezetek, mint a Kortárs Építészeti Központ (KÉK). Mi úgy dolgozunk, hogy rájuk, mint munkatársainkra tekintünk. Együtt dolgozunk velük egy adott témán, de ugyanígy együtt dolgozunk a fiatalokkal, egyetemi hallgatókkal is, mert fontos az üzenetük. Fontos szempont volt az is, hogy nem profi szakemberekkel akartunk tervezettni, hanem a műhelymunka érekelte minket, az, hogy milyen gondolatokat tudunk ébreszteni másokban, vagy milyen gondolataink vannak nekünk. Mindenki ennek az egyetlen ügynek a részese.

D. P.: A programmal társadalmi beszélgetést szeretnénk generálni a designról, hogy lássuk, mennyire érdekes a gondolkodás, a koncepció, ami a design mögött áll. Egy igazán új darab új irányokat jelöl ki, és ezek az üzenetek további kreatív tevékenységekre vetülhetnek ki, számos szinten.

F. D.: Mivel teammunkában dolgozunk, workshop-szerűen, nagyon gyorsan kell megszületnie a gondolatoknak, tehát nem egyetlen gyöngyszemet csiszolunk fél évig. Itt két építésszel, egy művészettörténésszel és egy fotóssal dolgoztunk együtt, az ő gondolataik, más-más aspektusai voltak lényegesek a számunkra. Ők soha nem találkoztak korábban, és most együtt dolgoznak – mi csak irányítjuk a program-koncepciót.

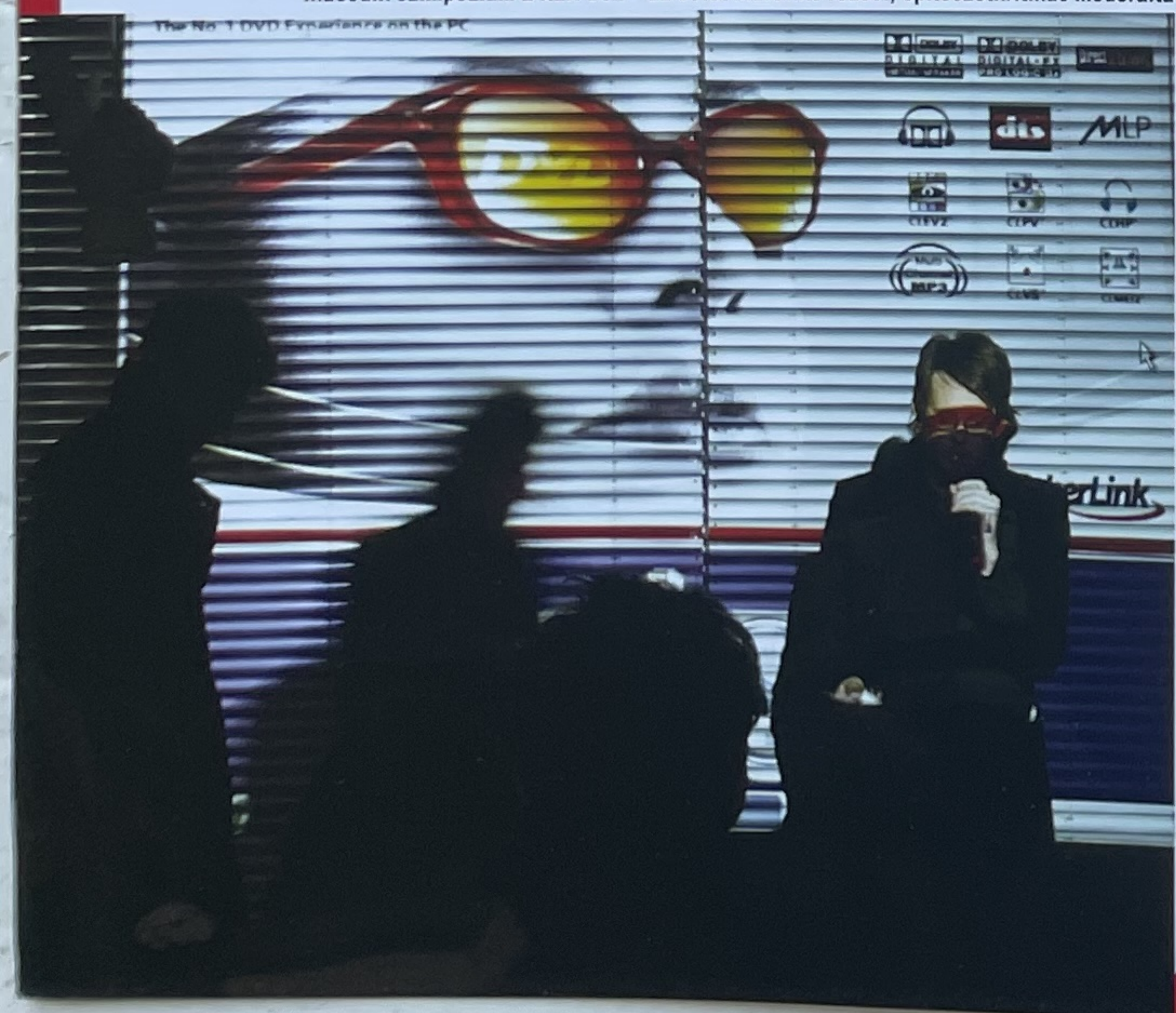
Kizárólag a szakmai kommunikációt segíti elő a program, vagy a laikusokat is bevonja a párbeszédbe?

D. P.: Látványosságban és információban: lesznek tematikus előadások, amelyekbe beleilleszkednek majd a márkákról való diskurzusok is, főleg – de nem kizárólag – a pénteki napon, mellette az installáció, és közben különféle prezentációkat lehet hallgatni a média közreműködésével. Az első szimpóziumot egyébként a PontON Galériában tartottuk, elsősorban hallgatóknak, tanszéknek. Négy különböző oktatási intézmény hallgatóit hívtunk meg a galériába, és ott kizárólag előadások voltak. A The Room magazin beavatott a munkafolyamatába, a Kortárs Építészeti Központ (KÉK) is beszélt a programjairól, és a PontON Galéria is. A KÉK estje már – egy hosszabb programmal – a szakmának szólt, amit a végén bulival zártunk. Oda kifejezetten építészeket, belsőépítészeket hívtunk meg. De itt a Lakástrenden négy napon keresztül mindenki számára nyitott a program.

Milyen folytatás képzelhető el?

D. P.: Most tulajdonképpen magunkon próbáljuk ki a programot, és kíváncsian várjuk, hogy milyen együttműködések jönnek létre belőle. Elvileg évente egy nagyobb eseményt szervezünk, illetve hozzá kapcsolódó kisebbeket is, célzott csoportokkal. A program önálló, és nagyon nyitottnak kell lennie, mert minden nagyon gyorsan változik, cserélődnek a generációk is, egyre informáltabb lesz mindenki, tehát lehet, hogy egy év múlva majd más formában jelenik meg mindez, és más szolgáltatásra lesz szükség.

Második szimpózium a KÉK-ben – az estet Martinkó József, építészetkritikus moderálta

The Blue Room, azaz a KÉK szoba, amely a The Room magazin prezentációjának is helyszíne

